

LEOPOLD ŠMOLC:

Prazna vreča ne stoji pokonci.

„lej ga no, glej, kako je ošaben!“ tako je rekel dninar Samotež svoji ženi, videč svojega bogatega soseda Zemljaka, ki je šel na izprehod.

„Pusti ga vendar,“ reče žena. „On lahko hodi na izprehode, ker ima dovolj denarja. Ali ti ga nimaš, saj vidiš, da komaj toliko zaslužimo, da imamo za silo. Rad bi ga posnemal, kajne? Oh, kakšen si!“

„Zakaj da ga ne bi?“ reče Samotež.

„Zato, ker ti ga ni treba,“ odgovori žena.

Samotež jo jezno pogleda in odide. Žena je hotela za njim, a otrok v zibeli je zaječal, in morala je k njemu.

Pozno ponoči se vrne Samotež domov.

„Kje si bil?“ ga vpraša žena. Samotež pa molče leže v posteljo in kmalu trdno zaspi.

Ko žena drugega dne vstane, vidi Novakovega hlapca stati v veži. Vpraša ga, kaj je. Pove ji, da je prišel po Samoteža. Žena ga pokliče, in kmalu odide Samotež s hlapcem. Čez nekaj časa pride nazaj in pravi: „Njivo bova obdelovala. Tam pri potoku je!“

„Kaj praviš?“ vpraša žena.

„I, njivo sem kupil,“ reče mož. „Kaj misliš, da je ne smem? 420 kron sem dal zanj. Pravzaprav nisem še dal, ampak v treh letih jih dam. Bomo že toliko prihranili. Misliš, da mora imeti samo oni skopi Zemljak njive?“

„Oh, še berači bomo,“ vzdihne žena.

* * *

Bilo je tri leta pozneje. Pred Samoteževo hišo je ropotal boben. Novak ga je tožil za 420 kron in za obresti. Ker mu jih Samotež ni mogel dati, mu je Novak prodal hišo. Samoteževi so bili torej berači, kar je že poprej Samotežka dobro prorokovala. Ko bi bil Samotež pustil to kupčijo in bi bil ponižen, bi imel še sedaj hišo. Ker pa je hotel biti bogat, je bil sedaj siromak. Vedno mu je bil na mislih rek, ki pravi: „Prazna vreča ne stoji pokonci.“

